

Glensgård (FP):

Vi står nu i den situation, at den nye, borgerlige regering har bragt sig i samme situation som Anker Jørgensen-regeringen, nemlig at den nu skal skaffe sig lån til at finansiere det store statsunderskud. Jeg erindrer endnu, hvordan ordførerne for venstre og for det konservative folkeparti ved sidste optagelse af indenlandske statslån forklarede, at nu måtte det snart til at være sidste gang, at vi gav så store bemyndigelser.

Den nye, borgerlige regering har søgt en bemyndigelse, der er større end den bemyndigelse, vi plejer at give – naturligvis fordi underskuddet i 1983 bliver større, end det plejer at være – men der er ikke lagt op til fra den nye regering, at man ændrer ved holdningen til underskuddene. De er bragt en lille smule ned. Vi skal senere på måneden tage debatten om finansloven, men jeg synes, det er rigtigt allerede nu at tage fat på et af de svar, finansministeriet har afgivet til folketingets finansudvalg den 20. oktober 1982. Finansudvalget spørger regeringen, hvordan det vil gå med renteudviklingen for de indenlandske statslån under forudsætning af, at vi har samme stigningstakt i statsunderskuddet i de kommende år, som vi havde fra 1981 til 1982. Jeg synes, det er foruroligende, at vi får det svar fra regeringen, at vi i 1995 skal betale 329 mia kr. i renter for de indenlandske statslån under forudsætning af samme stigningstakt i underskuddet, som vi havde fra 1981 til 1982. 329 mia kr. i renteudgifter pr. år!

Derfor vil jeg godt sige til den borgerlige regering, at det er med glæde, fremskridtspartiet stemmer imod en optagelse af indenlandske statslån på 100 mia kr. i 1983.

Jeg vil godt her på falderebet i forbindelse med denne lovgivning spørge finansministeren, om finansministeren tør komme med et gæt på, hvor mange indenlandske statslån der skal optages i 1984, i 1985 og i 1986. Længere tror jeg ikke tidshorizonten er for regeringen, men regeringen har selv sagt, at den må have 2–3 år til virkelig at få ændret i samfundsøkonomien. Derfor vil jeg spørge ministeren her ved tredje behandling: hvad kan vi forvente at vi skal optage af indenlandske statslån i de kommende 3 år, altså i budgetoverslagsårene? Jeg er bange for, at ministeren må meddele mig, at der ikke er

meget, der tyder på, at optagelsen af indenlandske statslån i de kommende 3 år vil være meget mindre end de lån, vi skal optage i 1983. Dermed må vi altså se frem til, at det varer ikke længe – inden for en tidshorizont af 15–20 år – så er renteudgiften lig med bruttonationalproduktet.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg skal bare sige til hr. Glensgård, at det regnestykke, som finansudvalget har bedt mig om at gennemføre, er gennemført på nogle præmisser, som jeg ikke mener overhovedet er realistiske. Vi regner det ud, vi bliver spurgt om, men derfor behøver vi ikke at være enige med dem, der spørger, om, at det nødvendigvis vil gå sådan.

Vi har tydeligt sagt, at vi ikke ønsker en yderligere stigning i underskuddet på finansloven. Derfor er det også regeringens hensigt i forbindelse med finanslovsforslaget for 1984 at fremsætte forslag om yderligere udgiftsgrænsninger for dermed at prøve at få kontrol med det alt for store underskud på finanslovsforslaget.

Men det er selvfølgelig en rigtig iagttagelse fra hr. Glensgårds side, at det tager sin tid at få det underskud nedtrappet. Det er vigtigt for os, at det ikke længere vokser som en procent af bruttonationalproduktet, men at det går nedad. Men vi kan da lige så godt se i øjnene, at det vil vare en årrække, inden det underskud er definitivt væk. Det har regeringen i øvrigt sagt allerede ved sin tiltræden.

Jeg kan ikke i dag sige, hvilket underskud der vil være i 1984, 1985 og 1986. Det beror på mange ting. Det beror på, hvordan finanslovsforslaget endeligt kommer til at se ud for 1983. Det beror på renteudviklingen. Hver gang renten går ned med 1 pct., sparer vi 1 mia kr. på statsbudgettet. Det er dog værd at tage med. Det beror også på internationale forhold, idet den internationale rente belaster underskuddet på finansloven, fordi staten har en stærkt voksende udlandsgæld.

Men det er klart regeringens opfattelse, at det underskud skal bringes ned, så vi ikke kommer i den absurde situation, hr. Glensgård pegede på, og som regeringen absolut ikke vil tage ansvaret for at vi kommer i.

Glensgård (FP):